

DUSZPASTERSTWO CHORYCH

5. Wojskowy Szpital Kliniczny z Polikliniką

Parafia Wojskowa pw. św. Agnieszki w Krakowie sprawuje również opiekę duszpasterską w 5 Wojskowym Szpitalu w Krakowie.

SAKRAMENT CHORYCH

Każdy z siedmiu sakramentów jest środkiem, przez który zmartwychwstały Pan, mocą swojego Ducha, udziela człowiekowi różnych zbawczych łask. Kościół katolicki naucza, że również sakrament namaszczenia chorych jest jednym z sakramentów ustanowionych przez Chrystusa. Wspomina o nim św. Marek oraz św. Jakub.

Sakrament namaszczenia chorych rodzi u niektórych katolików wiele lęków i obaw. Dość często wzywają kapłana dopiero wtedy, gdy chory już umarł, ponieważ obawiają się, by nie przerazić zbyt konającego propozycją przyjęcia tego sakramentu. Tymczasem sakramentu tego nie udziela się wyłącznie konającemu. Może go przyjąć osoba poważnie chora, osłabiona przez wiek; nie udziela się go natomiast człowiekowi, który z pewnością już umarł. „Kapłan wezwany do chorego, który już umarł, niech błaga Boga, aby go uwolnił od grzechów i przyjął litościwie do swego Królestwa; namaszczenia natomiast niech nie udziela. Jeśli istnieje wątpliwość, czy chory zmarł naprawdę, może mu udzielić tego sakramentu warunkowo”. W ciągu życia można wielokrotnie przyjąć ten sakrament, co ma miejsce wtedy, gdy ktoś wiele razy popada w poważną chorobę.

Sakramentu tego udziela kapłan w ten sposób, że namaszcza chorych na czole i dłoniach olejami wymawia następujące słowa: „Przez to święte namaszczenie niech Pan w swoim nieskończonym miłosierdziu wspomóż cię łaską Ducha Świętego. Amen. Pan, który odpuszcza ci grzechy, niech cię wybawi i łaskawie podźwignie. Amen.

Udzielenie sakramentu chorych nie ma na celu -jak się nieraz sądzi - wyłącznie przygotowania człowieka na śmierć, lecz również umocnienie go w jego cierpieniach. „Człowiek niebezpiecznie chory potrzebuje szczególnej łaski Bożej, aby pod wpływem lęku nie upadł na duchu i podlegając pokusom nie zachwiał się w wierze. Dlatego Chrystus w sakramencie namaszczenia daje swoim wiernym, dotkniętym chorobą, potężną moc i obronę”. „Sakrament ten udziela choremu łaski Ducha Świętego, która pomaga całemu człowiekowi do zbawienia, a mianowicie umacnia ufność w Bogu, uzbraja przeciw pokusom szatana i trwodze śmierci. Dzięki tej pomocy chory może nie tylko znosić dolegliwości choroby, ale także je przewyciężać i odzyskać zdrowie, jeżeli to jest pożyteczne dla zbawienia jego duszy. Jeżeli jest to potrzebne, namaszczenie odpuszcza grzechy i staje się dopełnieniem chrześcijańskiej pokuty”. W sakramencie namaszczenia chorych człowiek dostępuje udziału w zbawczej męce i śmierci Chrystusa. Kościół zachęca wszystkich cierpiących, chorych i umierających, aby świadomie łączyli się z męką i śmiercią Chrystusa i w ten sposób przysparzali dobra całemu ludowi Bożemu, przyczyniając się do jego zbawienia. Sakrament ten jest niejako konsekracją chorego, aby przez swoje cierpienia skutecznie przyczyniał się do zbawiania świata oraz aby przez śmierć sam wszedł do chwały niebieskiej. Wielu teologów twierdzi, że przez sakrament namaszczenia chorych Chrystus gładzi człowiekowi, przyjmującemu go w dobrej dyspozycji, nie tylko grzechy, ale również i wszystkie należne za nie kary, dzięki czemu zaraz po śmierci przechodzi on do chwały nieba.